

Rezerwat przyrody "Modrzyna"

Rezerwat przyrody "Modrzyna" ma charakter florystyczny. Został utworzony Zarządzeniem Ministra Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1953 roku celem zachowania naturalnego stanowiska modrzewia polskiego *Larix polonica* występującego tu w drzewostanach mieszanych z jodłą. Modrzew polski znany jest dopiero od roku 1890 kiedy to Marian Raciborski znalazł w łąkach dyluwialnych koło Jarosławia nad Sanem szyszki modrzewia kopalnego i nazwał go w ten sposób dla odróżnienia od szyszek modrzewia europejskiego. W późniejszym czasie w wyniku licznych badań, uczeni doszli do wniosku, że nie jest to odrębny gatunek drzewa, lecz polski ekotyp modrzewia europejskiego. Cechy uważane za wyróżnik gatunku uznano za wynik lepszego przystosowania się do warunków środowiska. Modrzew polski występujący w tym rezerwacie jest najprawdopodobniej naturalnego pochodzenia a stanowisko to jest jedynym otoczonym opieką konserwatorską miejscem w Beskidzie Niskim. Większość drzew w rezerwacie to wspaniałe okazy, liczące nawet ponad 200 lat, a ich pierśnice przekraczają 90 cm.

Drewno modrzewiowe cenione było jako budulec na dwory i kościoły, gdyż przewyższało trwałością inne gatunki. Dowodem tego są słynne, średniowieczne kościoły w Haczowie i Bliznem w sąsiedztwie Czarnorzecko-Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego.

Powierzchnia rezerwatu wynosi 17,32 ha. Blisko połowę obszaru rezerwatu zajmuje mieszany grąd jodłowy z udziałem modrzewia polskiego. Pozostałą część stanowi zbiorowisko o charakterze przedplonowym, budowane częściowo również przez modrzewia polskiego. Wartą podkreślenia grupę stanowią gatunki chronionych i rzadko spotykanych roślin np. kopytnik pospolity, orlik mieszańcowy, wawrzynek wilczełyko, kruszyna pospolita, pierwiosnek wyniosły czy podkolan biały oraz objętego ochroną czynną grzyba - sopłówkę jodłową. Z leśnymi zbiorowiskami związani są przedstawiciele jeleniowatych: jelen europejski w odmianie karpackiej i sarna. Obfitość zwierzyny stwarza również dogodne warunki dla dużych drapieżników: wilka, rysia czy lisa. Czasami pojawiają się pojedyncze osobniki niedźwiedzia brunatnego. Spotykany bywa również bardzo rzadki żbik. Licznie reprezentowany jest rząd gryzoni (myszy, wiewiórki, popielicowate) czy zajęczaków i łasicowatych. Stosunkowo dużo jest również nietoperzy. Tereny otaczające rezerwat przyrody wyróżniają się szczególnym bogactwem awifauny, które przejawia się występowaniem na tym terenie np. dzięcioła dużego, kosa, pokrzywnicy, rudzika oraz orlika krzykliwego, puszczyka uralskiego czy dzięcioła trójpalczastego. Dość pospolitymi przedstawicielami herpetofauny są: jaszczurki, traszki, żaby i ropuchy. Często występuje zaskroniec a rzadziej spotykana jest żmija zygzakowata czy salamandra plamista. Bardzo duże bogactwo owadów - głównie motyli: pazia królowej i pazia żeglarza.